

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 12 de setembre del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els Magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. J.C.D.S.D. va interposar demanda, de data 12-09-2014, envers la Sra. S.I.L.P., segons la qual interessava la modificació parcial de mesures paternofilials, adreçada a la reducció de la pensió d'aliments que abonava l'actor.

La part defenent fou declarada en situació de rebel·lia processal.

El Ministeri Fiscal es va oposar a la demanda segons informe de 19-09-2014.

II.- L'Hble. Batlle ha dictat sentència, de data 9-02-2017, amb la següent part decisòria: *“DECIDEIX: Que estimant parcialment la demanda formulada pel Sr. J.C.D.S.D. contra la Sra. S.I.L.P., en rebel·lia processal, ha de modificar la mesura paternofiliar Quarta ficada per anterior Sentència dictada en data 25 de maig de 2011 en els autes 3001646/2009, en el sentit que s'escau reduir la pensió alimentària a pagar per part del Sr. J.C.D.S.D.a favor del menor J. en la suma de 220 € mensuals, restant incanviats els demás pronunciaments al respecte. Sense fer especial condemna en costes”*.

III.- La part agent va interposar recurs contra la sentència dictada a la instància i, en data de registre 12-06-2017, va presentar llur escrit de conclusions, segons el qual i en mèrits dels arguments continguts en aquest demanava la revocació de la sentència d'instància.

El Ministeri Fiscal va emetre informe, de data 3-07-2017, en el que s'oposava al recurs interposat i demanava la íntegra confirmació de la resolució d'instància.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- El recurs de la part agent es fonamenta en els següents greuges o motius.

En primer terme, entén que la sentència, en consonància amb la minva salarial de 1.400 a 825 euros i amb la presumpció d'igualtat de la situació de la ex-parella, i d'acord amb les necessitats d'un menor de 14 anys, fixa la pensió en 220 euros mensuals, front als 450 euros determinats per la sentència que es modifica. Argumenta que amb el seu actual salari,

les seves despeses domèstiques són de 500 euros, té deutes civils pels quals satisfà 50 euros mensuals i un deute superior a 5.400 euros al no poder assumir la pensió de 450 euros mensuals.

També considera que si es presumeix que la situació de la seva parella és igual a la que tenia, els seus ingressos són superiors en un 17%. Alhora, assenyala que determinar la pensió amb uns barems que s'apliquen a Andorra no és adequat per quant la seva ex-parella i el seu fill no resideixen des de fa més de quatre anys. En conseqüència, s'hauria d'establir la pensió en 100 euros.

II.- El present recurs no pot prosperar en atenció a les següents consideracions.

Aquesta Sala ha de tenir en compte diferents extrems per a procedir a modificar una pensió d'aliments establerta a favor d'un fill menor d'edat.

El primer és que correspon a la part que sol·licita la modificació de les mesures paterno-filials l'acreditació del canvi substancial de circumstàncies. En aquest sentit, si bé la part agent ha provat la disminució dels seus ingressos mensuals, els quals han passat de 1.400 a 825 euros. En canvi, quant a les necessitats del menor, l'al·legació que introdueix per primera vegada en aquesta alçada, segons la qual les despeses del menor serien inferiors a les que es prenen en consideració, atès que no viu a Andorra, no solament constitueix una qüestió nova, sinó que a més es troba òrfena de tot recolzament probatori.

El segon és que, en seu d'aliments a favor de fills menors d'edat, la jurisprudència d'aquesta Sala és reiterada en el sentit de prioritzar els interessos del menor envers els del progenitor obligat al pagament. Així, hem exposat que (rotlle 372/15) *“I quan a les despeses del progenitor, hem tingut ocasió d'assenyalar en altres pronunciaments que les obligacions d'aliments s'han de satisfer amb caire prioritari i preferent, de manera que existeixen despeses que clarament han de restar supeditades a les mateixes i han de ser reduïdes o eradicades per a cobrir les mateixes...”*.

Per tant, l'existència de deutes amb altres creditors o les despeses del progenitor, fins i tot aquelles que estan relacionades amb el sosteniment en sentit estricte, no poden ésser prioritzades davant el dret a aliments del fill menor d'edat. Aleshores, la determinació de la pensió en 220 euros amb uns ingressos mensuals de 825 euros permet al progenitor satisfer les seves necessitats més bàsiques i abonar una pensió d'aliments al seu fill menor per a cobrir el dret d'aliments en sentit ampli (roba, habitatge, aliments, previsió, formació, lleure, etc...), sense que pugui reduir-se més enllà dels 200 euros, tota vegada que afectaria l'anomenat mínim vital que requereix qualsevol fill menor d'edat.

I, la tercera, que la determinació del quantum de la pensió d'aliments s'ha d'efectuar segons el principi de proporcionalitat entre els recursos econòmics de l'alimentant i les necessitats de l'alimentista, en aquest cas, el fill menor d'edat. Des d'aquesta òptica, ja s'ha raonat com, sense conèixer l'existència de necessitats especials del fill menor, i tot presumint que la capacitat econòmica de la mare no ha variat (extrem que també hauria d'haver estat provat pel recurrent si volia acreditar una major capacitat econòmica de la mare) s'ajusta al referit principi la determinació de la pensió realitzada a la instància, per la qual cosa també des d'aquest punt de vista, el recurs ha de decaure.

III.- La desestimació del recurs s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la imposició d'aquestes a la part recurrent, ja que, malgrat tractar-se d'un procediment de família, el recurs versa exclusivament sobre el quantum de la pensió d'aliments.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat pel Sr. J.C.D.S.D. contra la sentència, de data 9-02-2017, dictada per l'Hble. Batlle, que confirmem íntegrament. Procedeix la imposició a la part recurrent de les costes processals.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-